

UZASADNIENIE

wyroku z 18 listopada 2019 roku

Powódka A. T. (1) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od (...) Spółki akcyjnej w W. 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 27 lipca 2018 r. do dnia zapłaty jako odszkodowania za opóźniony lot oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że posiadała zaplanowany na 26 lipca 2018 r. lot o nr (...), na trasie z portu lotniczego w A. do W., który był realizowany przez pozwanego przewoźnika i uległ opóźnieniu przekraczającemu 3 godziny (k. 1-2v).

Pozwany (...) spółka akcyjna w W. domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany podniósł zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności wyłączających odpowiedzialność przewoźnika za opóźnienie w postaci silnych burz panujących w całej Europie, które uniemożliwiły punktualne wykonanie rejsu i spowodowały jego opóźnienie. Ponadto pozwany zakwestionował żądanie w zakresie odsetek (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 17-19).

1. Ustalenia faktyczne

A. T. (2) posiadała zaplanowany na 26 lipca 2018 r. lot nr (...) na trasie z portu lotniczego w A. do portu lotniczego w W. realizowany przez pozwanego przewoźnika (...) spółkę akcyjną w W.. Lot uległ opóźnieniu wynoszącemu ponad trzy godziny.

(dowód: karta pokładowa - k. 5).

Pismem z 22 sierpnia 2018 r., powódka wezwała (...) Spółkę akcyjną w W. do zapłaty 400 euro, w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od doręczenia niniejszego wezwania na wskazany numer rachunku bankowego, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 7-7v).

2. Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie sądu w rozpoznawanej sprawie.

3. Ocena prawna

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w zakresie roszczenia głównego.

Podstawę prawną dochodzonego przez powódkę żądania stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

i) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;

ii) otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);

(...) mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:

1 zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub

2 zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub

3 zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie natomiast do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawę stanowi ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozszerzone na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu ww. lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

Pozwany nie sformułował żadnych umotywowanych zarzutów dotyczących przesłanek zgłoszonego żądania w zakresie stawienia się do odprawy i udziału powódki w opóźnionym locie, realizowanym przez pozwanego, odległości pomiędzy portami lotniczymi, jak i faktu oraz zakresu opóźnienia, a okoliczności te znajdują potwierdzenie we wskazanych powyżej dowodach z dokumentów.

Podkreślenia następnie wymaga, że opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.

Na zaistnienie takich właśnie okoliczności, powoływał się pozwany, wskazując, że bezpośrednią przyczyną opóźnienia lotu (...) było wystąpienie niekorzystnych warunków atmosferycznych w postaci silnych burz panujących w całej Europie, co doprowadziło do opóźnienia, a jednocześnie jest okolicznością niezawinioną przez przewoźnika lotniczego.

Niewątpliwym jest, że ciężar udowodnienia przesłanek wyłączających odpowiedzialność spoczywał na pozwanym, co poza regulacją kodeksową wynika wprost z rozporządzenia nr 261/2004. Pozwany co prawda powołał się na

okoliczność zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności w postaci niemożności zgodnego z rozkładem wykonania lotu o (...) z powodu silnej burzy, jednakże w ocenie sądu nie wykazał, by w dacie wykonania ww. lotu na lotnisku w A. panowały niekorzystne warunki atmosferyczne oraz ich wpływu na opóźnienie skarżonego lotu (...). Wbrew twierdzeniom pozwanego, przedstawione przez niego wydruki nie dowodzą, aby 26 lipca 2018 r. na lotnisku w A. panowała burza, uniemożliwiająca planowy start samolotu dedykowanego do wykonania rejsu o nr (...). Wręcz przeciwnie, zdaniem sądu przedłożone przez pozwanego wydruki stanowią jedynie prognozy, informujące o możliwości wystąpienia na określonym obszarze niekorzystnych warunków atmosferycznych, które jednak w żaden sposób nie potwierdzają ich faktycznego wystąpienia w A. podczas planowego wykonania lotu o nr (...).

Za dowód w tym zakresie nie sposób również uznać Listy Nadzwyczajnych Okoliczności, która stanowi otwarty i niewiążący katalog zarówno dla krajowych organów wykonawczych, jak i dla sądów. Jest ona dokumentem jedynie informacyjnym, niewyrażającym wiążącej opinii Komisji Europejskiej, lecz może stanowić pewną wskazówkę interpretacyjną przy ocenie zaistniałego zdarzenia. Nie może natomiast zastępować postępowania dowodowego, ani zwalniać przewoźnika z obowiązku przedstawienia dowodów potwierdzających zaistnienie przywołanych okoliczności, wykazania racjonalności podjętych działań oraz ich wpływu na zakłócenie lotu. Podkreślenia wymaga, że ww. lista nie stanowi wyczerpującego katalogu wszystkich możliwych zdarzeń, a organy krajowe mają obowiązek rozpatrzenia każdej sprawy indywidualnie – celem stwierdzenia, czy zaistniały tego typu okoliczności.

W ocenie sądu pozwany nie wykazał także niemożliwej do wyeliminowania zależności pomiędzy tymi przyczynami, a opóźnieniem lotu objętego postępowaniem, a zatem nie tylko, że wykonanie lotu nie było możliwe we wzmiankowanym okresie, ale także niemożności zapewnienia innego środka transportu, który mógłby zrealizować analizowany lot bez opóźnienia.

Pozwany nie wykazał również w żaden sposób, że podjął wszelkie racjonalne środki zmierzające do uniknięcia opóźnienia, zwłaszcza, że od momentu powzięcia wiadomości o zaistnieniu nadzwyczajnych okoliczności, do momentu realizacji planowanego lotu upłynęło co najmniej kilka godzin. Mimo to, pozwany nie zdecydował się przedsięwziąć żadnych działań, aby zaplanowany lot powódki odbył się bez opóźnienia, a przynajmniej okoliczności takich nie wykazał. Trudno bowiem nie dostrzec, że pozwany nie wykazał faktu podjęcia choćby prób poszukiwania sposobów na uniknięcie bądź zniwelowanie opóźnienia rzeczowego lotu.

W rezultacie pozwany nie udowodnił, że w analizowanym przypadku miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności”, które zwalniałyby go od odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004. W związku z niezgłoszeniem przez stronę pozwaną innych zarzutów mających na celu wykazanie niezasadności powództwa, sąd uznał, że powódce należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt b Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku, w objętej pozwem wysokości 400 euro jako odszkodowanie za opóźnienie samolotu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Uzasadnione było także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W ocenie sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności, terminu takiego nie określa art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno ono nastąpić. W konsekwencji, odwołać należało się do dyspozycji art. 455 k.c., określającego termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe zaznaczyć należy, że powódka wezwała pozwanego przewoźnika do zapłaty, pismem z 22 sierpnia 2018 r., w którym został zakreślony 30 dniowy termin na spełnienie świadczenia od dnia otrzymania wezwania. Na dowód powyższego powódka przedłożyła potwierdzenie nadania wskazanego powyżej wezwania. Mając zatem na uwadze zakreślony w wezwaniu termin, a także kilka dni potrzebnych na doręczenie przesyłki, sąd

ostatecznie zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od 28 września 2018 r. do dnia zapłaty, oddalając żądanie odsetkowe dalej idące jako bezzasadne

4. Koszty

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, że pozwany przegrał sprawę w całości, zobowiązany jest do zwrotu powódce kosztów procesu w pełnym zakresie. Na koszty procesu poniesione przez powódkę złożyły się: opłata od pozwu 30 zł; opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego adwokatem 900 zł zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł tj. łącznie 947 zł (pkt II sentencji wyroku).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanego – adw. A. L..

W., 27.12.2019 r.